

Jo abans prenia notes

Jo abans prenia notes a les conferències. Ara 'tuïto' allò que em sembla interessant. Twitter és, des d'aquest punt de vista, la meva manera d'estar atent. Tragino una 'moleskine' amunt i avall, però diria, que deu ser per motius més estètics que no pas pràctics. Perquè cada vegada més, i amb més rapidesa, allò que em capta l'atenció es concreta en una URL.

Jo abans prenia notes a les conferències. Ara 'tuïto' allò que em sembla interessant. Twitter és, des d'aquest punt de vista, la meva manera d'estar atent. Tragino una 'moleskine' amunt i avall, però diria, que deu ser per motius més estètics que no pas pràctics. Perquè cada vegada més, i amb més rapidesa, allò que em capta l'atenció es concreta (o desconcreta, no ho sé!) en una URL. L'Oleguer Serra es demanava al seu [bloc](#) si, en un futur immediat, no hi hauria conferències en què es prohibiria l'ús de Twitter. De fet, alguns professors universitaris nord-americans ja han bandejat els portàtils de classe. Es poden fer dues coses alhora?, es demana l'Oleguer, un dels empresaris pioners d'internet a Catalunya. El cas és que cada vegada hi ha més actes en què els presents són convidats a servir-se del Twitter: el president del parlament va presentar el seu llibre, 'Política2.0', acompanyat d'un viu debat que desafiava les convencions de realitat i virtualitat; el parlament mateix és un referent de la narració política en cent quaranta caràcters. I ja fa mesos que un nombre creixent d'esdeveniments conviden a fer servir aquesta eina. La preocupació per la falta d'atenció és pertinent no tan sols perquè té a veure amb les noves maneres de relacionar-nos entre nosaltres, sinó també, i principalment, perquè té a veure amb la manera com ens relacionem amb el coneixement. Una manera que és més dinàmica (també més caòtica), que és més variada (també més dispersa), i que és més accessible (també fugaç)... Parlem de Twitter, però no ben bé de Twitter. Twitter subratlla el poder de la immediatesa, l'ànsia de connectar..., però no ho inventa. Som així, aquí, avui; amb Twitter o sense. Diria, per tant, que fer servir Twitter per seguir una classe, una presentació o un debat parlamentari no és una fuga d'atenció, sinó, ben a l'inrevés, un intent de focalitzar-la. O, si més no, un esforç per a intentar de focalitzar-la. Cada vegada més, per tant, la conferència (o la classe, o el discurs polític) deixa de ser una lliçó magistral i es torna una experiència comunicativa més complexa. Això no sempre és fàcil: requereix habilitat, bons aparells tècnics i la complicitat d'organitzadors (wifi, pantalla) i ponents (que han de saber escoltar i entendre que la seva presentació no és una 'idea', sinó un procés). Prohibit 'tuïtar'? S'aniran establint alguns protocols, determinades bones pràctiques o alguns hàbits de cortesia. Potser sí. Però en aquest camí no hi ha marxa enrere. Participar és, avui, 'escoltar' i 'dir'.

29 març 2010

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)